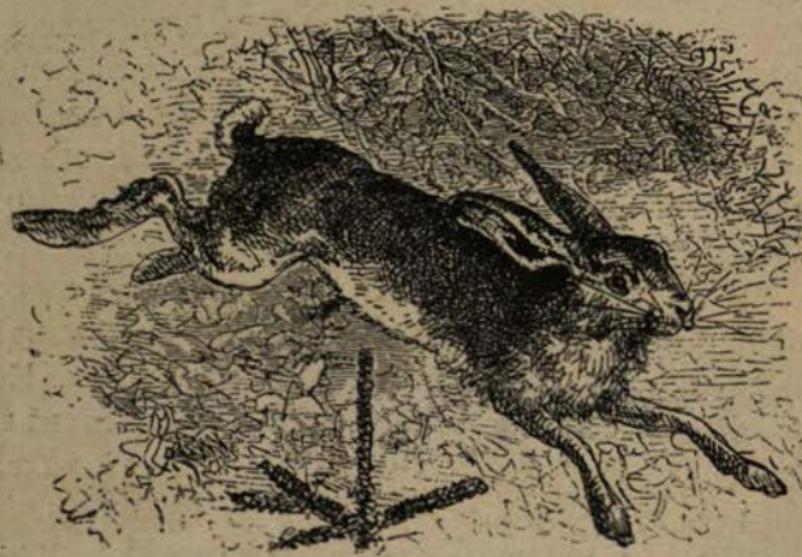

гове не се уморяватъ; отново се чува тъхния тропотъ, пакъ сж въ диритъ му; бъга заю, скача, забърква си слѣдитъ, прави кржгове; ако не бъше стариятъ вълкъ, отървалъ се би цѣлъ цѣленничекъ. Но и този е хитъръ, пъкъ и всичките заешки хитости знае. Като оставилъ другитъ да се гонятъ изъ гората, той се притаи въ храсталака край нея и чакаше малкия си приятель.

Заю бъга.

Много ли, малко ли чака, но горкиятъ заю най-сетнѣ се намѣри прѣдъ старика и се озова между старитъ му зѣби. Изпращаха коститъ; парче слѣдъ парче, недѣвканото заешко месо минава прѣзъ вълчето гърло. Стариятъ лакомникъ бѣрзаше: ще дойдатъ дѣцата, ще трѣбва да се дѣли; а той това не обича. За да продължи врѣмето, той направи даже нѣколко скока на страна.

Но ето че и тѣ пристигатъ. Съ изплезени езици дойдоха по зайчата слѣда, спрѣха се на послѣдния му скокъ, подушиха кръвь и веднага се прѣс-